

Приморске Новине

ЛИСТ ССРН ОПШТИНЕ БУДВА

ИЗЛАЗИ ПЕТНАЕСТОДНЕВНО

ГОДИНА XVI

БРОЈ 293.

1. АПРИЛ 1986. ГОД.

ЦИЈЕНА 30 ДИНАРА

ПРОШИРЕНА СЈЕДНИЦА ПРЕДСЈЕДНИШТВА ОПШТИНСКОГ КОМИТЕТА СК

О „МОНТЕНЕГРОТУРИСТУ” ЈОШ ЈЕДНОМ

ГЛАВНА ТЕМА ПРОШИРЕНЕ сједнице Председништва Општинског комитета Савеза комуниста Будве била је информација о току самоуправне трансформације друштвено-економских односа у ХТО „Монтенегротурист”.

Капацитет нове организације „Монтенегротурист” ових дана се налази на јавној дискусији у свим ООУР-има и оцјењена је да је он у потпуности прихваћен код већине основних функција. Постоје извесни отпори у оном дијелу датог концепта који се односе на окрупњавање ООУР-а на подручју наше Општине. Наиме, новим рјешењима организације на нашој ривијери би постојала једна основна организација удруженог рада, уместо досадашњих 7, што не одговара једном мањем броју људи који су се, како је речено на сједници, уплашили за сопствене фотелије и позиције које су стекли у појединим објектима. У жељи да придобију што већи број радника за своје ставове прибјегавају којекимв неистинама при тумачењу новог концепта реорганизације. Отписивањем зимнице, „тринаестом” платом и другим бенефицијама врбују раднике да на референдуму, који ће се одржати 18. априла, гласају за „статус кво”.

Но, како се чуло на сједници Председништва, захваљујући темељитом и студиозном прилазу овом послу, на којем су ангажовани и стручњаци, радницима се аргументовано објашњавају све предности реорганизације, чији је једини циљ стварање бољих услова за рад и развој туризма у цијелој Републици, на отпори новој организационој шеми из дана у дан спаљивају.

Јавна расправа о реорганизацији у ХТО „Монтенегротурист” трајаће до краја марта, а радни људи ове велике туристичко-угоститељске куће — њих око 6.000 — рећи ће своју ријеч на референдуму 18. априла.

В. Станишић

ПРИМЈЕДБЕ ТУРИСТИЧКИХ РАДНИКА

ПРЕДСЈЕДНИШТВО ОК СК БУДВЕ, на сједници од 19. марта сумирало је резултате јавне расправе поводом предлога листе могућих кандидата за органе СК Црне Горе и СКЈ.

У основним организацијама Савеза комуниста, током јавне расправе није било битних примједби на предложеној листи кандидата, тако да је она у цјелости прихваћена. Међутим, у основним организацијама туристичко-угоститељске привреде било је доста примједби на то да је ова привредна грана неадекватно заступљена на листи могућих кандидата за органе СК Црне Горе, а чланови мјесних организација СК су истакли захтјев, чиме се сагласило и Председништво Општинског комитета, да се на листи могућих кандидата за чланове ЦК СКЈ нађе и један члан из редова кандидата са подручја будванске општине, јер ова општина, како је речено, још никада није имала свог представника у том тијелу.

В. С.

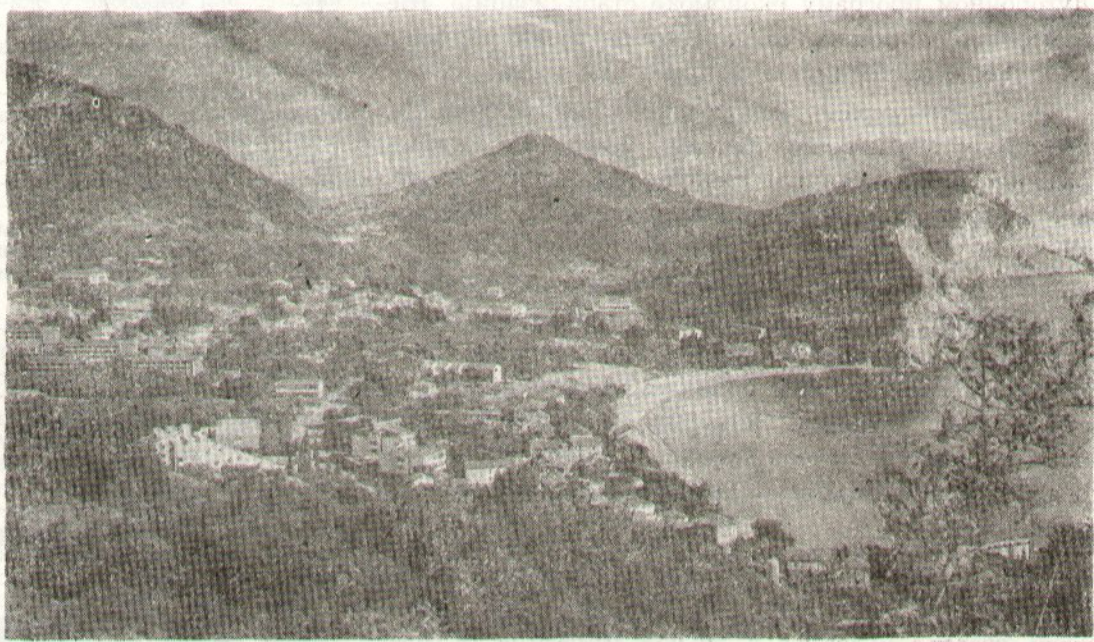
ИЗАБРАНИ ДЕЛЕГАТИ ЗА ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКО ВИЈЕЋЕ

Према утврђеним резултатима, избора у Друштвено-политичко вијеће Скупштине општине, изабрани су:

Љубо К. Борета (3146), Милош Марковић (3101), Јоко Данчевић (2876), Јово Милутиновић (2922), Владо Дулећ (2811), Љубо Лијешев (2803), Видо Бајић (2790), Драган Миковић (2765), Војин С. Медиговић (2685), Светозар Радуловић (2654), Симо Бурашевић (2652), Предраг Де-

јановић (2474), Андрија Баконовић (2463), Милијана Грегковић (2459), Раде Ратковић (2450), Крсто Вукотић (2427), Божана Јелушић (2425), Вељко Зељ (2377), Никола Срзентић (2324), Радован Илићковић (2182) и Елизабета Богојевић (2178).

Од предложених 23 делегата, за које је гласало 5.022 гласача на четрнаест бирачких мјеста потребну већину није су добили кандидати Срђан Поповић и Владо Мариће-

ПОЧЕЛА ТУРИСТИЧКА СЕЗОНА НА НАШОЈ РИВИЈЕРИ

ДОШЛИ ПРВИ ГОСТИ

НА ОБАЛИ ПЈЕШЧАНИХ ПЛАЖА од Јаза до Буљарице, дугој двадесетак километара у хотелу су пристигле прве организоване групе иностраних туриста. Одмарају се у хотелима „Авала” и „Словенска плажа” у Будви и хотелу „Ас” у Перазића Долу.

Тренутно у њима борава око хиљаду гостију. За пар дана биће их дупло више. У наредним недјељама и мјесецима биће их далеко више, што значи, да треба очекива-

ти успјешну туристичку жетву.

Тако масовна, и неочекивана посјета туриста, а њу најављују домаће и иностране туристичке организације пред туристичке и угоститељске посленике „ривијере пјешчаних плажа” поставља и обавезе.

Све оне који овдје допунују ради тоглог сунца и мора треба домаћински дочекати и угостити. Биће то највећа залога да нам се поново у госте врате.

Како је туризам основа нашег живљења, а тиме и привређивања, лични интереси у туристичком привређивању морају се подредити оним друштвеним. Нажалост, то смо често заборављали и занемаривали, а знали смо да изрекнемо „крупне” ријечи о нашој неспремности — да искористимо југословенску, туристичку шансу. Ево прилике да се на дјелу покажемо и докажемо.

Д. Новаковић

ОТВОРЕН ХОТЕЛ „АС”

ХОТЕЛ „АС” У ПЕРАЗИЋА ДОЛУ овогодишњу сезону почео је с првим даном прољећа. Тога дана је у овом атрактивном објекту одсјело педесет Енглеза и једанаест западних Њемаца, а 22. марта стигла је још већа група од 170 гостију (140 Енглеза и 30 Аустријанаца). Сљедећа група од 60 Енглеза допутовала је у недјељу, 23. марта тако да је на старту попуњеност капацитета 75%. Овогодишња сезона у хотелу „Ас” почиње 18. да на раније него прошле године а путничка агенци-

ја „Југотурс”, која пласира капацитете овог Хотела на иностраном тржишту, гарантује да ће хотел „Ас” ове године радити пуним капацитетом 170 дана.

Иначе, некада анатема сани хотел „Ас”, за које су кружиле приче о неоправданим инвестицијама, скупој години, нерентабилности и сл., на свјетском тржишту, посебно енглеском, постаје оно што му и само име казује — шампион у класи хотела своје категорије.

Хотел „Ас” опслужује екипа угоститеља из бив

шег петровачког хотела „Олива”, који је послје земљотреса збрисан са туристичких проспеката. На челу ове екипе је директор Васо Шољага и његов замјеник, млади угоститељски радник Владо Вуковић. Према једној „Југотурсовој” анкети међу страним гостима, ова екипа је била, поред Рабца и Брела најхваљенија, што свакако није без утицаја на тако добру продају хотела „Ас” на енглеском тржишту.

В. Станишић

ПЛАН РАДА „ПРИМОРСКИХ НОВИНА“ ЗА 1986. ГОДИНУ

ПРОГРАМСКА ПОЛИТИКА „ПРИМОРСКИХ НОВИНА“, као органа ССРН општине, заснива се на Програму СКЈ, Уставу, Закону о удруженом раду, документима конгреса СКЈ — СК Црне Горе и Дугорочном програму економске стабилизације. Њеном реализацијом треба да дођу до пуног изражаја сљедеће карактеристике и принципи листа:

— Континуирано, непосредно и ангажовано сагледавање друштвеног процеса у функцији даљег развоја социјалистичког самоуправљања и политичког система самоуправне социјалистичке демократије,

— у остваривању програмске концепције коначни циљ Редакције биће даљи развој листа као отворене трибине самоуправног друштва, свеобухватне, ангажоване и лако доступне носиоцима самоуправно конституисаних интереса. Остваривање овакве орјентације свакако захтијева појачане напоре од стране реализатора Програма — Редакције и сарадника листа,

— један од основних принципа ангажовања у 1986. години биће аналитичко и критичко праћење и учешће у најширој друштвеној активности на остваривању Дугорочног програма економске стабилизације, праћење јавне расправе о нацрту докумената Деветог конгреса Савеза комуниста Црне Горе и о нацртима докумената Три наестог конгреса СК Југославије, као и праћење тока Критичке анализе политичког система социјалистичког самоуправљања. У овом раздобљу спадају и избори за делегатске скупштине друштвено-политичких заједница и самоуправних интересних заједница, као и избори у друштвено-политичким организацијама: Савезу синдиката, Савезу социјалистичке омладине и другим — па и ту стоји одговоран задатак пред листом, као јавним гласилом, да редовно прати и извјештава о току и резултатима избора. Посебна пажња биће посвећена информативном дијелу програма, што је и основна функција листа.

— Поред тога у центру пажње биће међусобна комуникација читалаца као носиоца самоуправно конституисаних интереса и размјена искустава и порука из свакодневних друштвених збивања, затим, упознавање и афирмација културно-историјског наслеђа и савременог стваралаштва, као и сопствене производње садржаја из овог домска, посебно драмског, музичког, ликовног...

— Лист ће и убудуће посебно пажњу поклањати његовању револуционарних традиција, приказујући ликовне палих бораца, догађаје из НОВ-а, оживљавајући сјећања из народноослободилачке

борбе и претходних ослободилачких ратова. У сарадњи са Општинским сдбором СУБНОР-а, редовно ће се објављивати материјал — Сјећања преживјелих бораца — како би се извршила верификација истог прије давања у штампу књиге „Сјећања“, која је планирана у склопу едиције — Анали Бу

— Приоритетан задатак Редакције листа и убудуће ће бити да се обезбједи стални прилив информација из свих мјесних заједница са подручја општине и њихова равномјерна заступљеност у листу. У том циљу настојаће се да се прошири дописничка мрежа.

— У овој години посебну пажњу посветићемо праћењу обнове и ревитализације Старог града и других културно-историјских споменика на подручју наше општине.

Кроз рубрику — туризам — пратићемо акције на припремама сезоне, истицати позитивне примјере и критички указивати на евентуалне слабости.

Лист ће као и до сада излазити два пута мјесечно, на осам страна у тиражу од 1.000 примјерака. Повремено (1. мај, 10. јул, 22. новембар и 25. децембар) лист ће излазио једанпут мјесечно на повећаном броју страна.

Програм листа одвијаће се преко сљедећих сталних рубрика: унутрашњо-политичка, привредна, културна, спортска и забавна — дјечја страна (за младе).

УНУТРАШЊО-ПОЛИТИЧКА РУБРИКА пратиће рад Скупштине, мјесних заједница и делегатске базе, затим, организација, подружница, мјесних удружења и Општин

ске конференције ССРН, Савеза социјалистичке омладине, Општинског комитета и Председништва Савеза комуниста, Актива радника — комуниста, њихове планове и како се они спроводе у живот. Редовно ћемо информисати о раду органа и тијела општенодрожне одбране и друштвене самозаштите. У оквиру праћења рада организације СУБНОР-а посебна пажња биће поклоњена његовању револуционарних традиција и то не само у бројевима посвећеним појединим датумима из револуционарне прошлости, већ систематски и континуирано.

ПРИВРЕДНА РУБРИКА — у оквиру ове рубрике лист ће доносити редовне прилоге из рада ООУР-а и других радних организација, а у првом реду писаће о току припрема туристичке сезоне и како се она спроводи, о успјесима, пропустима и недостацима појединих организација, ликовима истакнутих туристичких радника и пољопривредника. Тромјесечно, по лугодишње, деветомјесечно и крајем године, лист ће информисати читаоце о остваривању планских задатака.

КУЛТУРНА РУБРИКА — преко подрубрика — школство, просвјета, ликовни живот, културно-историјски споменици, трагом наше прошлости и др. лист ће информисати читаоце о раду Културног центра, школа, радних организација „Зета-филм“, Општинског архива, КУД „Кањаш“ и његових секција као и о свим значајним иницијативама и акцијама које буду предузимане на оном плану. Лист ће, такође, пратити радове на санацији и обнови Старог града и осталих споменика културе.

С обзиром да имамо приличан број преплатника у иностранству, међу нашим исељеницима у Америци и другим прекоокеанским земљама, повремено ћемо доносити репортаже о животу и раду наших исељеника и о томе како живе исељеници — повратници у Старом крају.

СПОРТСКА РУБРИКА — пошто излази два пута мјесечно, лист ће информисати читаоце о раду појединих спортских друштава и клубова. Пратиће резултате њихових такмичења, крајем године Редакција ће организовати избор најбољег спортисте године.

ЗАБАВНА РУБРИКА биће нешто измијењена у односу на досадашњу, с тим што ће бити сјенисталија на анегдоте и хумористичке приче и догодовштине из нашег краја, које живе у народу а нијесу нигдје забиљежене, осим што се преносе с кољена на кољено.

У оквиру Дјечје стране „Приморских новина“, лист ће пратити школски програм и доносити изводе из лектире и ликовне прилоге на ших најмлађих сарадника. Повремено ћемо представљати истакнуте књижевнике, научнике, сликаре и друге ствараоце и то у првом реду оне чија је активност везана за подручје нашег краја. С времена на време доносићемо њихове прилоге.

РЕДАКЦИЈА ЛИСТА
„ПРИМОРСКЕ НОВИНЕ“

РЕГИОНАЛНИ ВОДОВОД

„ВИЗА“ КОНАЧНО ДОБИЈЕНА

НАКОН ПРИПРЕМА које су трајале пуних једанаест година коначно је одобрен почетак градње регионалног водовода за Црногорско приморје — капиталног објекта не само за овај регион већ и за цијелу републику. Учинило је то недавно Савјет радне организације за регионални водовод „Црногорско приморје“ на свом састанку у Тивту. Истовремено представници једних општина Улциња, Бара, Будве, Тивта и Котора потписали су самоуправни споразум о удруживању средстава за изградњу регионалног водовода и о међусобним правима у том по

сакупити локалне воде и вишак који нуди општина Херцег-Нови. Рок завршетка је 1. јули 1987. године. Други и најважнији дио посла је пробијање тунела кроз брдо Солина кроз који треба да прођу цијели водосвади којима ће вода на једно приморје стизати са изворишта Радун у басену Скадарског језера. Овај посао треба да буде завршен до краја 1988. године.

— Без воде нема даљег развоја Црногорског приморја и зато смо чврсто одлучили да више не буде никаквих одлагања, каже Благо Орландић, председник Савјета радне организације за регионални водовод. Радови ће почети одмах и за прву фазу је обезбјеђен новац у износу од 4 милијарде динара. Новац ће се обезбједити и за другу фазу, тако да због тога неће долазити до продржавања рокова.

С. Г.

СЈЕДНИЦА ОПШТИНСКЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ ССО ИЗАБРАНИ ДЕЛЕГАТИ ЗА КОНГРЕСЕ

НА СЈЕДНИЦИ Општинске конференције Савеза социјалистичке омладине, одржаној 21. марта 1986. године, изабрани су делегати за Дванаести конгрес ССО Југославије и Дванаести конгрес ССО Црне Горе.

Будванску омладинску организацију на највећем скупу младих Црне Горе представљаће Нада Маровић, Биљана Миљанић, Никола Срзентић и Вељко Зећ. За делегата на Дванаести конгрес ССО Југославије изабран је Илија Медин.

На сједници је разматран и нацрт докумената за Дванаести конгрес ССО Црне Горе и усвојен План рада за период март — децембар 1986. године.

В. С.

Приморске
Новине

Лист ССРН општине Будва. Уређује: Редакцијски колегијум. Главни и одговорни уредник: ВЛАДИМИР СТАНИШИЋ. Издавач: Културни центар Будва. Адреса редакције: „Приморске новине“ — Будва, телефон: 41-194 — Број жиро рачуна 20710-603-1809 код СДК Будва — Штампа: РО за графичке производе и услуге „Анрија Палташић“ — Котор. Преплата: годишња 1.050 дин.; за иностранство 20 долара. — Рукописи се не враћају

РАСПРАВА О ПЛАЋАЊУ УОЧИ ТУРИСТИЧКЕ СЕЗОНЕ

ЧЕК - (ПРЕ)ДУГО ЧЕКА

„Туристички“ чек, није званично укинут, али није ни дефинитивно продужена његова важност као овогодишњег средства плаћања

Динарски чек - да или не у овогодишњој туристичкој сезони? Не улазећи у добре, па и лоше стране десетопротентног попушта што су га страници по основи овога чека добијали у протекле три године за плаћање услуга - чини се да се ипак (пре)дуго чека на разрјешавање овог питања.

„Туристички“ чек, истина, није званично укинут, али није дефинитивно нити продужена његова важност као овогодишњег средства плаћања. Када се зна да је чек, односно попуст на њега, укланулисан и припрошлогодишњем одређивању цјеновника за ову годину, те приликом појединих договора наше туристичке привреде с иностраним организаторима путовања - онда је још несхватљивије то да, на свега недјељу

дана прије доласка првих великих група иностраних гостију, није ријешена судбина чека.

Туристички радници СР Хрватске, Републике која је протекле године остварила више од 80 одсто укупног броја ноћења страних гостију, упозоравају да то питање треба хитно разријешити. Они предлажу да се важност динарског чека задржи као прелазно рјешење бар још ову годину. Помињу два могућа рјешења: или да се попуст од 10 одсто смањи на пет одсто и одмах, приликом откупа чекова за девизе, обрачунава на мјеначницама или да и надаље остане на снази досадашњи 10-процентни попусти да га страни гости добијају приликом плаћања услуга у туризму.

Уважавајући потребу осигуравања средстава за покривање попушта, ипак би, чини се приликом „вагања“ оправданости или неоправданости че

ка ваљало особиту пажњу обратити на то: што би његово, на пречац, укидање значило за укупну туристичку потражњу? Већина добрих познавалаца прилика тврди да би то могло имати и те како велики антипропагандни ефекат. Јер, из дана у дан се заоштрава међународна туристичка конкуренција у којој и са чековним попустом ми тренутно нијесмо најконкурентнији. При томе треба подсетити и на то да нама конкурентске земље чини не управо супротне кораке и стално изналазе нове облике попушта и бенефиција да би освојили и „госта више“.

Како се према оној народној „добар глас далеко се чује, а лош још даље“ - неоспорно је да би укидање попушта, на који су се страници већ навикли, могло неповољно утицати не само на садашњу продају аранжмана, него и на одређивање страних гостију у наредним мјесецима. (Танјуг)

цијенама за домаће госте, па зато не чуди то што је пажњу људи из „тражње“ привукао понуда за одмор у Грчку, Италију и Шпанију. Поред десетак агенција из иностранства одмор у тим земљама овдје нуде и неке домаће агенције. Иванградска агенција „Беране-турс“ је јуче и данас уговорила 10 хиљада пансиона на нашој обали, а на обалама Егеја у Грчкој чак 15 хиљада ноћења.

То што је Егеј привлачнији од Јадрана не треба да чуди јер се тамо нуди апартман за троје са комплетно на мјештем кухињом за свега 12 долара дневно, а толико, па и више ће коштати само ноћење по особи у приватним апартманима на већем дијелу наше обале. Док наши сусједи рачунају на пола милиона туриста из Југославије, што је за око 20 одсто више него лани, на нашој обали се очекује преко девет милиона странаца, а домаћим гостима биће на располагању оно што претекне.

Од свих учесника на берзи једино УТРО „Бока“ из Херцег Новог није изневјерила традицију, већ је за домаће туристе у својим хотелима оставила око 500 кревета. Представник „Боке“ саопштио је данас да су домаћим гостима понудили и три хиљаде мјеста у приватном смјештају по цијени лежача од 1.200 до 1.400 динара и три obroка у ресторанима од 1.900 до 2.600 динара. Пошто је ова организација једна од ријетких, а можда и једина, која је понудила прецизне цијене легована њен штанд на берзи је најпросто опсједнут, током читавог дана. Од директора „Бока-туриста“ Ранка Сеферовића сазнајемо да је потражња најјача по нуду, па не ова организација бити принуђена да закупи још око двије хиљаде кревета у домаћој радиности како би удовољила и потражњу домаћих туриста.

Н. Перковић

БИЈЕШКЕ

АЛЕРГИЈА

Да запослени у Будви до стана дођу треба да по прилично сачекају. На стан се чека по више година, и не без разлога.

Но, појединци непрестано траже „шупљине“ у законима и правилницима, који ову област регулишу.

Везе и везице непрестано раде, на правилници о додјели станова остају — мртво слово на папиру.

Ових дана на састанку комуниста ООУР „Хотели Бечичка плажа“ чуо се и овакав примјер: догични запослени појавио се са захтјевом (а стамбено је био обезбијеђен) да му се додијели стан, јер је, наводно, алергичан на косу сунпруге!

Сличних „бисера“ о жељама за проширење стамбеног простора има још. Но, они се не саопштавају. Најчешћи изговор је: то су глупости. А, те „глупости“ многим успијевају, па се као такве и легализују.

П. С. — Примјер о инкриминисаном случају о захтјеву за додјелу стана у организацији „Хотели Бечичка плажа“ саопштио је најодговорнији радник ове основне организације. Реаговања на то није било, а примјер је изнијет на састанку основне организације Савеза комуниста.

Д. Новаковић

СА ТУРИСТИЧКЕ БЕРЗЕ У САРАЈЕВУ

ЕГЕЈ ИСПРЕД ЈАДРАНА

● ГРЧКА, ИТАЛИЈА И ШПАНИЈА ОЧЕКУЈУ ОКО ПОЛА МИЛИОНА ТУРИСТА ИЗ ЈУГОСЛАВИЈЕ — 12 ОДСТО ВИШЕ НЕГО ПРОШЛЕ ГОДИНЕ ● НА ЈАДРАНУ ЋЕ, ВЈЕРОВАТНО, ЛЈЕТОВАТИ ОКО ДЕВЕТ МИЛИОНА СТРАНАЦА

Ни данас, другог дана рада, 12. југословенске туристичке берзе у Сарајеву организатори леговања нијесу понудили прецизне цијене леговања за домаће госте. Поред презентација туристичке понуде Дубровника, Жабљака, Босне и Херцеговине и промоције Универзијаде у За

гребу и Братислави 1987. године на берзи је данас било највише контаката и пословних разговора између представника туристичких агенција и заједница за одмор и рекреацију радника. Представници шабачког колектива „Зорка“ уговорили су леговање за три хиљаде радника

са хотелјерима Црногорског приморја уз попуст од 40 одсто од цијена које буду утврдили за главну сезону. Они су прихватили да трећину укупне суме плате унапријед. Тако ће за раднике „Зорке“ пуни пансион у хотелима „Б“ категорије у другој половини јуна, крајем децембра и почетком октобра коштати око три а у јулу и августу око пет хиљада динара.

Организатори одмора у Југославији, посебно они с Јадрана и даље тактизирају са

СЈЕЋАЊА

У БАРСКОМ ЛОГОРУ

РАСПОЛОЖЕЊЕ И СПРЕМНОСТ на бјекство неких другова већ почетком лjeta одговарали су потреби и захтјеву да се комунисти у логору повежу са партијском организацијом на терену, јер је ранија веза са Ћетићем крајем прољећа била прекинута. Бјекство је овога пута било детаљно испланирано и добро припремљено при чему смо имали у виду и нашу (нека Перова и моја) ранија негативна искуства. У групи за бјекство били су: Перо Станишић - Пећанац, Бранко Лазовић, Вуко Булатовић, Мишо Поповић и Пеко Лијешевевић. Ради тајности о организованој бјегства знао је мали број другова. Планом је било предвиђено (а тако је и урађено): у ноћи без мјесечине прекинути електрично освјетљење, набављена су клијешта за кидање жице, а када свијетло буде угашено (то раде другови из Бара) договорено је окупљање у клозету, а последије кидања жице зборно мјесто је било у кукурузима, док је уговорени знак био три ударца каменчић о каменчић а основни правац кретања — Пашировска гора. Са падом мрака, 20. августа 1943, дао сам Перу клијешта која сам сакрио у кухињском магацину, а сваком од другова по један хљебчић. На моју молбу, Раде Јокв Станишић уступио је Перу, који је био скоро бос, нове жуте, злата вриједне барске гумаче. Сјутрадан на врелом августовском сунцу, биће везани за стубове: Раде, Јокв и Филип

Буров Станишић, Никола М. Зећ и Илија Б. Марковић, - чланови нашег колектива.

Било је близу 23 часа 20. августа кад је свијетло прекинуто и ми се нашли у клозету. Перо је ушао у жицу, направио минимални пролаз, вратио се и, са размаком од минут-два, упућивао нас у жицу.

Нијесмо се дуго кретали а нашли смо, непредвиђено, на неку италијанску јединицу под шаторима. „Пипајући“ тражили смо излаз и у све већем страху изгубили смо можда и три часа. Зорна нам је пријетила. Кад смо прешли суви поток, на излазу из барског поља, и дохватили се камењара био је већ дан. А онда пуна 24 часа до изнад Петровца. Отуд горе и (четници) а одовд моје (цеста и Италијани). А страх и од села и од чобана. Кретали смо се растрканом, више осматрали него ходали. Сунце је већ било одскочило, 22. августа, кад смо угледали кућу. Сад је мени повјерена „главна“ улога. Ушао сам у кућу и са трезнице узео комад кукурузног хљеба и грудун сира, а оставио 50 лира. Кад је нешто касније стигао старији човек малог раста са младом женом - дјевојком пришао сам му и отпочео да га пропитујем о четницима и партизанима, о Космачу. Човек ме оштро прекинуо, почео он да пита и ја сам му рекао ко сам, колико нас има одакле идемо и да хоћемо везу са партизанима. На нашу срећу био је то Перо Марков

Бурашевић са кћерком Љубицом и много нас је задужио: вратио ми новац, добро нас нахранио и повезао нас са пашировским илегалцима, који су нас другарски прихватили. У току ноћи срдечно смо се растали са Бранком Лазовићем, Вуком Булатовићем и Мишом Поповићем, који су продужили на њихов терен, а Перо и ја Маинама

и Коњском.

У свануће 23. августа по везали смо се, на Уништу, са браћом Стојановић, Илијом и Ником, а последије сат-два, на Коњском, и са Андријом Клаћем. Сјутрадан увече упутио сам се у Подострог — по својој пушци. Наредних дана Перо и ја били смо на падинама Шупњаке, гдје су нас прихватили дру-

гови из Марковића, посебно Илија Радловић са породицом. Последије пар дана добили смо поруку: „Стигли су другови. Добите у Коњско“. Знали смо о чему се ради. Била је то партијска комисија. Требало је објаснити како се и зашто стигло у затвор и о томе чути мјерадавну оцјену и закључке. Од овдашњих чланова Партије били су присутни Андрија Клаћ и Илија Стојановић. Прво је разматран Перов случај (комесар Маинске чете и члан међуопштинског бироа КП). Другови су ми поставили већи број веома јасних и конкретних питања и њима је, у ствари, све и у детаље било познато. Ја сам покушавао на све начине да их увјерим да се, у мом случају, ради о покушају легализовања. Другови су ми тада, и то у врло оштрој форми, поставили питање: по чијем одобрењу си пошао да се легализујеш? Правог и прихватљивог одговора нијесам имао. Закључак комисије био је: у питању је предаја а не легализовање, а за то се члан Партије, поготово политички руководиоца чете, оштро кажњава па и искључује из КП. Међутим, Комисија је узела у обзир и уважила одребене околности, почев од Јулског устанка посебно моје држање у затвору и логору и бјекство, и одлучила да не примјењује никакву партијску казну. И ја сам таквим укупним закључком Комисије био задовољан.

Пеко ЛИЈЕШЕВИЋ

ЗАВРШНИ РАЧУН „МОНТЕНЕГРОТУРИСТА“

ВЕЛИКИ РАСТ АКОМУЛАЦИЈЕ

Укупан приход износи преко 20 милијарди, а акумулација 1,06 милијарди што представља повећање од 200 одсто у односу на претпрошлу годину ПРОШЛОГОДИШЊУ РЕКОРДНУ посјету иностраних туриста нашим плажама у „Монтенегротуристу“ су искористили на најбољи могући начин. Завршни рачун отуриста нашим плажама у највеће у нашој земљи у области угоститељства, показује да је пословање било далеко боље од планираног и да је премашило очекивања и оних које зовемо великим оптимистима.

Инострани и домаћи гости су у објектима „Монтенегротуриста“ који се налазе на Црногорском приморју и у сјеверном дијелу Црне Горе остварили лани 2.300.000 ноћења или за 26 процената више него претпрошле године. Странаца је било чак више за 49 одсто него 1984. док је домаћих гостију било мање за 29 одсто.

— Већ неколико година све је мање наших људи у хотелима на мору, а њихова мјеста заузимају странци, каже Милинко Шљиванчанин, директор Интерне банке „Монтенегротуриста“. — То је до некле и разумљиво ако се има у виду да је стандард на шег запосленог човјека све слабији, а да цијене у хотелима расту. Домаћи гости углавном за смјештај користе

собе у домаћој радиности, али су чести гости на терасама наших хотела гдје су веома добри потрошачи. Па када се тако догоди да је доста странаца у пансиону и наших у ванпансиону, онда ето доброг посла.

Укупан приход овог туристичког гиганта, у чијем је ставу преко 15.000 хотелских кревета и бројни други садржаји, за прошлу годину изно

показује да акумулација износи 1,06 милијарди. А то је за цијелих 200 одсто више него 1984. године.

— И у предсезони и у главној сезони и послје ње наши објекти су били углавном пуни, објашњава Шљиванчанин. — Служба продаје је радила добро, гости су пристизали редовно, а у хотелима су били на висини задатка. Садржај понуде је поправљен у свим мјестима гдје се налазе наши објекти, а лани се пуно трошило и у ванпансиону. А то је како кажу ту

си преко 20 милијарди динара и за цијела 104 процента је већи него претпрошле године. Но, далеко веће од тога импресионира цифра која

ристички радници, најслабара. Уз све то заведена је штедња гдје је год то било могуће, обезбијеђена је потпуна рационализација у пос-

лу и све скупа је донијело добре резултате.

„Монтенегротурист“ који изградњом хотела „Фјорд“ у Котору заокружује план обнове послје земљотреса, коначно је стао на своје ноге. Тек је сада акумулација велика, а наредних година треба да буде још и већа.

— Ми јесмо завршили обнову, али никако заокружиле наш раст, каже др Ратко Вукчевић, генерални директор „Монтенегротуриста“. Из вјештаји иностраних агенција кажу да је интересовање за наше објекте веће од капацитета које нудимо. Значи, морамо градити. И тај новац који је лани акумулиран и други који створимо убудуће инвестираћемо у нове хотеле. Сваке године у просјеку градићемо између 300 и 400 нових кревета.

Од 26 ООУР у саставу „Монтенегротуриста“ само су двије пословале са губитком. То су „Гранд-хотел“ у Цетињу и „Фјорд“ у Котору. Оне су у минуцу за 177 милиона динара.

Најбоље резултате су постигли „Велика плажа“ у Улцињу, „Монтенегроекспрес“, „Свети Стефан“, „Бечићка плажа“ и „Корали“ у Бару.

С. Греговић

НОВИ СТАНОВИ

У БУДВАНСКОМ ПОЉУ при крају је изградња 150 станава намијењених, прије св

ега, запосленима у удруженом раду. Шездесет пет одсто станова откупили су организације удруженог рада, у двадесет одсто случајева средства су за кров над главом дали појединци, а остатак су откупили они којима ће станови служити за одмор.

Станове заједничким средствима граде будванска „Новоградња“ и „Интеграл“ из Суботице, који у Будви трезутно има неколико градилишта. Уговорена цијена по метру квадратном корисне површине је 93.000, а по завршетку изградње биће око 125.000 динара.

— Станове ћемо предати на употребу у септембру ове године, како је и уговорено, каже директор „Новоградње“ Ацо Вујовић.

Иначе, у склопу стамбеног насеља простор ће се обезбиједити за самопослугу, ресторан и неколико занатских радњи. До насеља ће се изградити асфалтни пут, поставити улична расвјета и телефонски каблови, са прикључцима за сваки стан.

— Ово је први примјер изградње станова на заједничким улагањима средстава удруженог рада и појединаца. Сматрамо да убудуће треба тако радити каже директор „Новоградње“, Ацо Вујовић.

Д. Н.

ТУРИСТИЧКИ ВРЕМЕПЛОВ

ЗАНИМЉИВО ЈЕ ИСТАЋИ ДА СЕ БИВШИ феријалци нису окупљали ни прије, а ни задуго послје рата. Први пут су се послје безбрижних лјетовања у Петровцу нашли заједно 22. априла 1977. године. Било је протекло више од пола вијека како је преко студената — феријалаца туризам крочио у Петровац.

Истина постојала је намјера и жеља оснивача и руководиоца Студентског феријалног савеза, да се послје неколико деценија окупе, да обнове сјећања на лијепе дане у Петровцу. Но било је потешкоћа — контакт са некадашњим феријалцима је био добрим дијелом покидан, живот је удаљио једне од других. Но неки најупорнији нису одустајали: били су увјерени да ће успјети прва прозивка након много лета. Међу снимка који су били веома упорни у тим настојањима свакако је био Спасоје Јовановић који је највише допринио окупљању: Он је обишао Петровац, рекао друговима из Мјесне заједнице о улези студената — феријалаца у туристичкој историји овога мјеста и по повратку у Београд предлаже окупљање ради обиљежавања 50. годишњице оснивања Студентског феријал-

ног савеза и његове прве колоније за лјетовање студената у Петровцу 1926. године. Бивши предсједник Студентског феријалног савеза Петар Савић је одмах прихватио предлог, као и још неколико бивших студената. По чело је сакупљање адреса другова из петровачке колоније, — успјело се, мада не у потпуности. Постојала је бојазан да ће се позиву организационог одбора који је био формиран одазвати мало другова. Но, показало се да је она била непотребна — од 71 позваних стигло је њих 44 и 26 гостију. Састанак је одржан у свечаној сали хотела „Славија“. Међу присутнима било је и пет Петровчана који су дошли да поздраве пионире петровачког туризма: Стијепо Греговић, Видо Копитовић, Никола Павловић, Бошко Перазић и Вељко Медин који су се у то вријеме налази-

ли на разним дужностима у Петровцу. На скуп су дошли и Петровчани који су живјели у Београду: Васо Перазић, Лазар Суђић и други. Било је пуно узбуђења, дирљивих сцена, једни друге нису могли послје толико година ни да препознају. Петар Савић је том приликом говорио о оснивању прве колоније за лјетовање студената у Петровцу, тешкоћама са којима су се у то вријеме студенти суочавали, о лијепим данима лјетовања. Потом је Станислав Јефтовић десет прочитао поздравно писмо Светозара Вукмановића-Темпа, који је био један од чланова Студентског феријалног савеза, али је био спријечен да присуствује овом скупу.

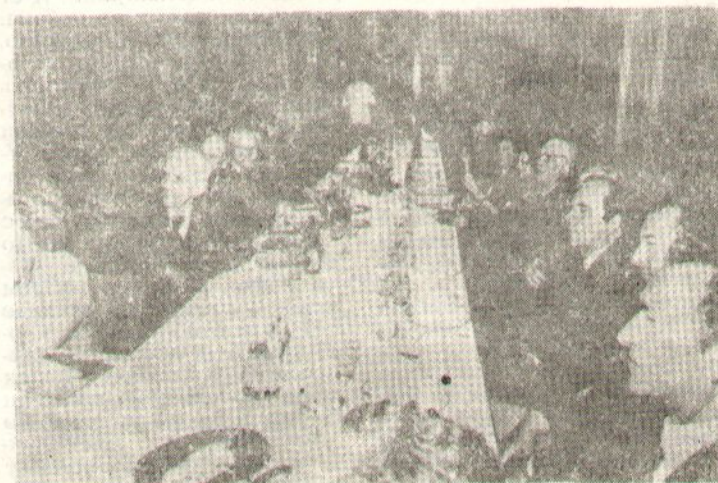
Он је између осталог у писму рекао:

— Веома ми се допала идеја о сусрету студената који су лјетовали у колонији Студентског феријалног савеза у Петровцу на мору. Сви смо ми, учесници ове колоније, били у неку руку пионири туризма на Црногорском приморју, а поготово у Петровцу. Ја сам рођен у овим крајевима. Знам како су изгледала насеља и плаже

на Светом Стефану, Бечићима, Петровцу... Куће напуштене. У многим тек по једна фамилија — углавном старци и жене. Млађи су били по свијету „трбухом за крухом“. На плажама нити једног купача. Километрима дуга, најљепша на Јадрану, плажа у Бечићима пуста. А двије плаже, љепотице, леђима окренуте једна другој, на Светом Стефану, дјелују тужно и пусто. Нуде љепоту посјетиоцима којих нема. Само на плажи у Петровцу

и Лучицама виде се младили и дјевојке, студенти и студенткиње. Опаљени сунцем својом игром и пјесмом оживљавају ову приморску паланку заспалу у својој величанственој љепоти пијеска, мора, сунца и маслина. Пробудили су ову заспалу љепотицу Јадрана и учинили је још љепшом. Своју младост и љепоту сјединили су с њом и открили је за будуће генерације младих.

Припрема: С. Греговић (Наставиће се)

Са састанка у Београду

ПЕТРОВАЦ НАШЕ МЛАДОСТИ

УЗ ГОДИШЊИЦУ БИТКЕ НА ПАШТРОВНИЦИ

ПОБОРИ НА МАМУЛИ И ПРЕВЛАЦИ

У ЊУ СЕ УЛАЗИЛО И ИЗ ЊЕ ИЗЛАЗИЛО преко моста и само кроз једна врата која су водила у безнађе. Наравно, поред свега тога, на сваком кораку били су наоружани стражари.

Лежали смо на каменим плочама прекривеним танким слојем сламе — наставља Митар. — С братом Љубом и мајком Маром налазио сам се у женском дијелу затвора. Јер, са женама су била и сва малолетна дјеца, а нас је било разних узраста: од свега два мјесеца до отприлике десет-дванаест година. Они старији — од дванаестогодишњака до старца — налазили су се у та козваном мушком дијелу тврђаве. Засуђено нас је сто деведоро. Ево њихових имена. Из братства Кузман њих шесторо: Благо, Маре, Саво, Гордана, Љубица и Марија. Четрнаесторо је било из Браића — не из села већ из истоименог поборског братства: Душан, Иво, Ивана, Анђе, Милица, Љубица, Васо, Маре, Јоке, Стане Ивова, Маре Стевова, Мило, Гојко и Стане Стевова. Петоро Божовића: Нико, Маре, Стане, Марко и Милица. Десеторо Ивановића: Божо, Анђе, Милица, Ивана, Душан, Нико, Јоке, Маре, Ивана и Стане. Деведоро Кнежевића: Благо, Јоке Јокова, Ивана, Гордана, Маре, Стане, Марко, Милица и Јоке Крстова. Па седморо Марковића: Крсто, Ђуро, Иво, Косто, Божо, Милан и Маре. Шесторо Вулећића: Ивана, Крсто, Недјељко, Милица, Зорка и Стане. Троје Прибиловића: Маре, Стане и Љубица. Из братства Шумара петнаесторо: Мило, Војо, Маре Ракова, Благо, Илија, Љубо, Милица, Маре Маркова, Даница, Љубица, Ђуро, Стане, Јоке, Кате и Анђе. Највише логораша на Мамули и Превлаци из Побора било је из братства Зеца — тридесет и четворо: Тодор, Стане Маркова, Маре Маркова, Стане, Божо, Анђе, Крсто, Никола, Ивана, Велика, Митар, Љубо, Маре Стевова, Анђе Јовова, Стане Јовова, Милица, Љубица, Душан, Јоке, Анђе Митрова, Јоке Петрова, Ивана, Стане Крстова, Митар, Љубица, Ивана, Милица, Љубица Лукина, Ивана Васова, Даница, Стане Васова, Милица, Љубица и Анђе. Да додам, на крају, да су од стодеведоро логораша из Побора биле 73 жене.

Илија Шумар, данас конобар, имао је у марту 1942. непуну годину дана. На Мамулу је стигао у наручју своје мајке Маре.

— Од глади, како ми је касније причала мајка, био сам толико ослабио да сам се често онесвијештавао, иако ми је она давала и своје следоване логорашке чорбе. Предлагали су јој да ме бацају у море, јер на Мамули није било мјеста за сахрану, а ни изгледа да останем жив, али ме је она упорним масирањем повраћала у живот и тако ме спасила сигурне смрти.

Горке успомене с Мамуле носе Милица и кћерка јој Љубица Браић из Доњих Побора. Најтеже им је било да поднесе жеђ — до капи воде тешко се долазило. Њих двије заборавиле су многе тешкоће, али их сада боли

када њих заборављају: дото дило се да их испусте из вида и не позову на прославу четрдесетогодишњице њиховог тамновања!

Крсто Зеца, који као и Митар ради у „Зета филму“, имао је осам година када је с мајком, шестогодишњим братом и сестом од свега четири мјесеца, стигао на Мамулу. Каже да му и сада познато када негде види подужни ред, јер редови га увијек подсјећају на Мамулу. Увијек су, док су били у логору стајали у некакве редове или за сном мало хране, или воде, или ни сам више не зна зашто, али се одлично сјећа да је готово сваког дана, на Мамули и касније на Превлаци, понеко из тих редова падао у несвијест.

Свраба и вашки нијесу могли никако да се ослободе, иако су понекад, када је било лијепо вријеме, водили логораше да се окупају у мору. А за дјецу је било пра-

бе, у којој је тешко било наћи зрно пасуља или грашка, никако нијесмо могли да утолимо глад. А да добијемо то мало топле воде, присиљавали су нас да пред казаном поздрављамо дизањем руке увис уз узвик „Евине Дуче“!

Послије три мјесеца логораши из Побора — сјећају се преживјели — пребачени су с Мамуле на Превлаку. Био је то затвор као и сваки други, тврђава слична оној на Мамули, али то што више нијесу били усред мора уливало им је више вјере да ће преживјети. Тодор Зеца је међу посљедњима стигао на Превлаку. Били су с њим Божо Зеца, Крсто Дулећић, стари Нико Божовић и многи младићи и старији из тих мјеста Боке Которске и Херцеговине.

Фашисти су крајње нехумано поступали са женама и дјецом. Сјећају се како су морали, чим се командант ло-

Споменик родољубима у Поборима

во славље, када би им дозволили да на оно мало оскудно затрављено површине пронађу који коријен дивљег лука или стручак жуђенице. Није им било ни на крају па мети да то и очисте, већ су га онако земљаво, халапљиво гутали.

Вршњак Тодора Зеца, Благо Кузман налазио се у дијелу затвора с одраслим мушкарцима. И он се сјећа прљавог сумрака, трупцања кроз мрак и измаглицу у не извјесност, мириса мора и — Мамуле. Ево шта он каже о свом полугодишњем заточењу.

— Живот, врло тежак и мучан, то и није био живот, већ умирање: смјештај и исхрана били су очјани. Ђели је испод волтова насутих земљом стално су биле влажне. Често смо, и буквално, освитали у води. По неколико затвореника било је покрито с једним или два ћебета, па смо цвотали од хладноће, а с порцијом чор

гора појави, да устају и да га поздраве. Уколико неко није имао снаге, или није хтио, да устане, добијао је тешке батине. Митар Зеца мти како је командант логора немилосрдно премлатио једну лијепу, високу жену, сестру доктора Николе Ђурковића, секретара Окружног комитета КПЈ за Боку.

Многи преживјели логораша с Мамуле и Превлаке не желе ни о чему да говоре, нити ичега да се сјећају, јер успомене изазивају неописив и безграничан бол. Они би жељели да забораве страхове које су преживјели и које их стално прегоне — и да нас, послије 43 године, у сну или долазе справичне сцене с Мамуле и Превлаке, буде их из кошмарних снова вапаји из безумљених мајки, гледају их очи гладне дјеце. Њихово ћутање, пуно бола, рјеђи говоре о патњама какве се не би смјеле поновити.

Иваница ЛАЛИЋ

ИЗ СУСЈЕДНИХ КОМУНА

ПЕРИОДИКА НА СУШЕЊУ

НАЈВИШЕ ШТЕТЕ ОД ПОПЛАВА, када је у питању колтурно благо Цетиња, имала је Централна народна библиотека. Око 24.000 кубних метара воде угрозило је 7,5 километара грађе, односно страдало је 150.000 свезака југословенске периодике. Но, тај драгоцјени материјал није остао у води — прво је организована велика акција на вађењу те грађе из поплавлених приземних просторија. Потпуно је спасено 3.448 наслова југословенске и иностране периодике, а затим је спашаван преостали дио. Све је дезинфиковано а потом је грађа упућена на сушење у Титоград, Бар и Требиње. Дobar дио је замрзнут и чека на сушење. Ради се о веома скупом и сложенем послу. У Цетињу смо обавијештени да један дан сушења стаје 250.000 динара и да је тешко обезбиједити толики новац. На другој страни, када се грађа врати са сушења тек је потребан велики рад — свеске треба стручно обрадити и повезати.

ФЕСТИВАЛ МУЗИЧКЕ ОМЛАДИНЕ У КОТОРУ

У Котору је одржан тринаести по реду, традиционални фестивал музичке омладине Црне Горе. Око 600 такмичара из више градова наше републике наступило је у такмичењу хорова, гудача и гитара. Најбоље резултате постигли су ученици Школског центра „Васа Павић“ из Титограда којима је припао највећи број златних, сребрних и бронзаних лира. Освајачи златних лира наступили на савезном такмичењу које се од 16. до 19. априла одржава у Новом Саду.

На фестивалу су наступили и млади музичари из Будве.

С. Г.

ТРГОВЦИ НА ПОЧЕТКУ СЕЗОНЕ

„ЈАДРАН“ ОЗДРАВИО

ДУГОГОДИШЊИ ГУБИТАШ у пословању — „Јадран“ из Будве на путу је оздрављења. Колектив је прошлу годину завршио са остатком дохотка од 19 милиона динара, па је тако преброје на кризу која је за трговце у Будви представљала својеврстну мору.

У септембру и децембру прошле године лични доходи за посленике, у два наврата повећани су за 60 одсто, а по повећање примања која су била међу најнижима у Будви, очекује се ускоро — по завршном рачуну.

— Тренутно радимо на новој систематизацији и правилника о расподјели дохотка, средстава за личне дохотке и заједничку потрошњу, каже директор Чедо Шпадијер. Као проблем истиче да „Јадран“ нема магацински простор, као и да морају да се сале из садашњих пословних просторија. На захтјев да им се додијели локација за изградњу управне зграде одговор од Извршног одбора Скупштине општине још није су добили, истиче он.

Планови „Јадрана“ за ову годину су амбициозни. Уговоре за снабдијевање у наступајућој сезони већ су направили и очекују да проблема с тим у вези неће бити. Недостаје им магацински простор па то једино може да успори допремање уговорених роба.

У проширењу туристичко-трговинске понуде имају по-

замашне планове. У хотелском комплексу „Хотели бечки плажа“ отвориће трговински центар, у коме ће по сјетиони овог хотелског града моћи да купе разноврсну робу широке потрошње и спортску опрему. Сличну мању продавницу отвориће у хотелу „Палас“ у Петровцу. Отвориће и самопослугу на плажи Јаз код Будве, а учлањеним у „Југо-бутик“ преузеће пословање продавница ексклузивне робе које су отворене у хотелима „Авала“ и „Могрен“ у Будви и „Маестрал“ у Милочеру.

До почетка наступајуће туристичке сезоне у плану је обогаћивање трговинске понуде. У Тржном центру у Будви учиниће се доста новина, да он постане права робна кућа. У њему ће се нудити роба из извоза, опремиће се експрес-ресторан. Са Робним кућама „Београд“ ради се елаборат о квалитетнијем коришћењу овог простора, посебно око експлоатације пијачног простора, који је за потребе Будве предимензиониран, а користи се свега три десетак дана у години.

У такзваној „Згради лодрова“ отвориће се деликатесна продавница која ће радити на принципу — дракстора. „Јадран“ ће преузети малопродају „Монтенегро-комерца“ у Бару, па ће и то за трговце из Будве представљати нови испит.

Д. Новаковић

Драган Барлов

ГОСТ РЕЛАКСИЈЕ: ДРАГАН БАРЛОВ, НОВИ
ЈУГОСЛОВЕНСКИ ШАМПИОН У ШАХУ

НОВА ЗВИЈЕЗДА ЈЕ РОЂЕНА

ЈУГОСЛАВИЈА ЈЕ ДОБИЛА НОВОГ, 41. по реду шампиона — наш шах своју нову узданицу. Двадесет деветогодишњи Драган Барлов, играч „Гоше“ из Смедеревске Паланке за свега десет мјесеци освојио је три велемајсторска бала — прво у Њујорку, потом у совјетском граду Сочију и коначно у Будви — што до сада није пошло за руком ни једном југословенском играчу. На једном од најјачих наших шампионата тријумфовао је са 12 освојених поена, или 70 одсто од могућих, забиљежио девет побједа, шест ремија и само два пута изгубио. Свој рејтинг је поправио за 30 поена (сада има 2525) и нема сумње да је наша репрезентација у њему добила право освјежење — играча израсито агресивног стила који веома добро познаје све фазе игре од отварања до завршнице, младог велемајстора пред којим је лијепа шаховска будућност.

* Пред почетак шампионата нису вас убрајали у фаворите. Са каквим сте амбицијама дошли у Будву?

— Послије промјенљивих игара и резултата на четири претходна шампионата мало сам се заинатио, добро припремао радећи на завршницама и стигао овдје са жељом да се пласирам међу првих шест како бих играо на зонском турниру за првенство свијета. Кренуло је добро и негде на полувини шампионата било ми је јасно да могу постићи више, да могу и тријумфovati.

* У Будви се водила жестока борба за сваки поен. Како ви оцењујете игру и пласман?

— Био је то, вјероватно, најбесбенији домаћи шампионат. Нико никог није штедио од првог до последњег кола. Таква игра мени је веома одговарала. Било је lijепих партија од којих неке могу ући у шаховске антологије. Фаворити су углавном оправдали тај назив. Им присвојила ми је игра, а посебно резултат који је остварио Глигорић који није поражен.

* Најтежа и најљепша партија?

— Најтеже је било са Петром Поповићем због позиције на табли. Успео сам да ремизирам послје велике борбе. Доста сам се намучио и у последњем колу са Глигорићем који је водио бијеле фигуре и играо изванредно, али сам и ту изборио реми. Најљепше сам играо са Велимирвићем. Остварена је изванредна комбинација позиционе и динамичке игре и та партија ми је посебно драга.

* Наступићете као члан наше репрезентације на Олимпијади у Дубају новембра ове године. Шта очекујете и како би по вашем мишљењу требао да изгледа наш најбољи састав?

— Великим сам оптимиста и очекујем медаљу. Имамо добар тим и новог, принципјелног селектора који је већ измијенио доста тога на боље. Сматрам да у репрезентацији треба да играју: Љубојевић, Предраг Николић, Велимирвић, Поповић, Марјановић и ја.

* Предсједништво Шаховског савеза Југославије је одлучило да наступите као првак државе на супер турниру у Бугојну?

НА КРАЈУ ШАМПИОНАТА ЈУГОСЛАВИЈЕ У ШАХУ

НИЈЕСАМ РЕКАО ЗБОГОМ

— То је турнир који је приватизован и чини ми се да било који Југословен учествује на њему био би бијела врана. Најбоље да о томе не причамо.

* На чему ћете радити пред Олимпијаду, како ће те се припремати, шта очекујете од зонског турнира?

— Ја сам од девет побједа у Будви осам остварио са бијелим фигурама. Ту сам много научио од совјетских шахиста који као бијели ријетко ремизирају. Остаје ми да коригујем игру црним фигурама. Иначе за Олимпијаду ћемо се припремати колективно а и сам ћу доста радити. На зонском турниру очекујем добру игру и пласман за међузонски.

* Који су по вама најбољи играчи свијета свих времена и шта мислите о мечу Карпов — Каспаров?

— Најбољи су Алехин и Таљ, иначе мисли узори, Капабланка, Фишер и Карпов. У мечу за титулу првака свијета навијам за Каспарова, али као играча више цијенјим Карпова. Обожевам стил млађег Каспарова.

* Наредни шампионат је у доцембру, опет у Будви?

— Овдје смо имали изузетне услове за игру. Први пут од како наступам на шампионатима да нико није имао ни једну примједбу. Сала за игру била је функционална, хотел „Авала“ је нудио све услове за пријатан одмор. Овдје публика воли и зна шах, коректно навија. Будванска ривијера ће, надам се, постати права мека за шахисте.

* И на крају: професионално се бавите шахом. Може ли се од тога живјети?

— Шах тражи цијелог човјека и ја се нисам много двоумио када сам ријешио да ми то буде професија. Доста сам играо на створеним турнирима по Западној Европи и већ обезбиједио егзистенцију. Добро сам плаћен у „Гоши“. Може се пристојно живјети уколико прохтејви нису — превелики.

С. Грегорић

СУЂЕЊЕ

Хоће ли Илијевски бити суспендован, зашто је Јелин општетио „Будућност“ на Кошеву, ко је на реду ове недије — судије су у центру пажње фудбалске јавности.

— То се мени не може догодити — са задовољством

У ЦЕНТРУ ПАЖЊЕ шаховског шампионата био је шездесетогодишњи Светозар Глигорић, најбољи југословенски играч свих времена. Популарни Глига иако у поодмаклим годинама дјелује веома свјеже и у шаховској ацени и ван ње. Пласманом на шесто мјесто са 10 освојених поена из 17 кола, без и једног пораза, потврдио је своју високу класу и на најбољи могући начин демантовао оне који сматрају да је његово вријеме прошло да је остарио за шах.

— Веома сам задовољан игром у Будви, каже Глигорић. — Нисам дуго наступао, па сам пред почетак турнира и сам себи био загонетка. Но, кренуло је добро, а тако се и завршило.

Било је ријечи да је ово последњи Глигорићев шампионат, да више неће наступати на домаћим првенствима гдје сада играју и они који му по годинама могу бити учесници.

— Уколико шампионат буде опет у Будви као што је

констатује Мишко Вукадиновић, главни судија турнира у Будви. — Није било ниједне жалбе, ниједног приговора!

Ни судијама, ето, није увијек све црно!

БАКСУЗ

На старту шампионата једини црногорски велемајстор Ђокидар Ивановић био је оптимиста. Извукао је добар такмичарски број јер је прве двије партије играо бијелим фигурама. „Крећем од старта жестоко, има да летим перје...“ — рече тада Ивановић.

На крају — мрзовољно, не испавио лице, умор.

„Добро сам почео, побиједио сам и Барлеза, али је сада све кренуло како не ваља. Много превида, пеха, такве ствари се само мени мо-

предложено, ето мене поново за шаховским столом. Са младима се, истина, тешко носити, али они инспиришу нас старије, покрећу на борбу.

О самом шампионату Глигорић има високо мишљење:

— Тријумфовали су млади играчи, што је веома добро за наш шах који треба да поврати стару славу. Драган Барлов је играо изванредно, дјеловао веома сигурно, гаји офанзиван стил и нема сумње да ће представљати велико освјежење за репрезентацију. Ту си и двојица других такође младих велемајстора Петар Поповић и прошлогodiшњи шампион Славољуб Марјановић који су подијелили друго и треће мјесто. Тај трио ће унијети нову потребну свјежину у игру наше репрезентације и треба очекивати медаљу на Олимпијади у Дубају. Посматрајући игру и других, такође младих играча у Будви може се закључити да наш шах има добру перспективу.

гу догодити. А и читав шампионат је протекао у знаку превида“, каже Ивановић.

НАЈКРАЋА ПАРТИЈА

Само што су у последњем колу, сјели за сто и повукли по неколико рутинских погеза Шаховић и Мартиновић скленили су реми. Била је то најкраћа партија шампионата у Будви — није трајала ни пет минута!

За многе је остало нејасно зашто су Шаховић и Мартиновић, одиграли сву минутауру. Иницијално експрес-ремија бије је Шаховић, који је непосредно пред почетак партије добио анонимно увредљиво писмо, које га је толико узбудило и децентралисало да је Мартиновићу одмах понудио да окончају партију прије него што је практично и почела.

Ето, и то се догађа међу шахистима!

НОВЕ КЊИГЕ

ДРЕМАЈУ ЛИ ВАЛИ МОРА

МИТАР А. МИТРОВИЋ

У ИЗДАЊУ ЗАЈЕДНИЦЕ књижевних клубова Србије управо се појавила из штампе књига Митра А. Митровића која носи назив „Дремају ли вали мора“.

Митар А. Митровић са својим pjesмама често „застује“ на страницама нашег листа. Највише, наравно на дјечјој страни, али и на оној коју смо у Редакцији назвали културном, а на којој се појављују прилози и других стваралаца.

Митровић је рођен у Подличку код Светог Стефана. У Београду је завршио Ветери-

нарски факултет. Поред поезије пише и афоризме. Заступљен је у заједничким збиркама „Између два огледала“, „Кад надоћу воде“, „Тишина у мислима“, „Љубав има речи“ и „Круг над градом“. Објавио је и шест самосталних збирки pjesама: „Будилници“, „Прамен сјећања“, „Машта шета око света“, „Шкрине зуби дан ме куне“, „Ус кочила деца у песме“ и „Дремају ли вали мора“.

Своју поезију Митар Митровић, који живи и ради у Београду, објављује у многим листовима и часописима на радио - таласима.

Његове најновије pjesме, каже у предговору књиге познати pjesник Добрица Ерић, су љупки наставак (и допринос) оном класичном брујању у pjesничтву за дјецу које се развила од Змаја до Де санке и још даље, односно ближе овоме. Али оне највише међу њима (Другари, Деда, Пијано сунце, Писмо) нова су по љепоти и њежности, по искрености којом су испјеване и испуњене и којом благотворно харлијају кроз наша чула и наше душе као благ повјетарац, што и кад не донесе нове мирисе и звуке из pjesничких предјела pjesничтва и дјетињства уопште - пријатно нам голицају чула и разгалају нас својом непосредношћу и добротом.

ДЕДА

Када поћу
Дед' захрче,
Чак и точак
Затандрче.

И на цркви
звонима,
Одмах пошто
Дед' заклима.

Збогом моји
Мирни снови,
Деда струже
Балван-нови.

А кад зора
Све заруди,
Деда хркне,
Па се буди.

Митар А. Митровић

ПОСЛИЈЕ ФЕСТ-а

КАДА СЕ ПОСЛИЈЕ овогodiшњег ФЕСТ-а своде резултати, може се констатовати да је на њему приказао 46 филмова из 17 земаља, да је било око 140.000 гледалаца, који су своје задовољство гледања филмова платили са око 4,1 милијарди старих динара, да је остварена позитивна разлика између прихода и трошкова од око 200 милиона старих динара, да је претежан број филмова, још прије ФЕСТ-а, откупљен од стране Југословенских дистрибутера, да је било акредитовано око 300 новинара, да скоро није било страних гостију, да се ван основног програма на ФЕСТ-у ништа није догодило, да је представе на једна књига из области филмске сценографије и нова недељна ревија „Филм“, која попуњава једну велику празнину у филмској публици.

Најбоље је ФЕСТ послије његовог завршетка оцијенила једна колегица која је рекла... „није било фестивала, али остали су филмови“. („Политика“).

Новинари који су акредитовани на ФЕСТ-у су избором од пет „најбољих“ филмова, гласали за најбољих десет филмова приказаних на ФЕСТ-у. Редослед је слиједећи: амерички „Сведок“, аустралијског редитеља Питера Вира, у коме је главну улогу имао Харисон Форд; мађарски „Пуковник Редл“, редитеља Иштвана Сабоа, у главној улози Клаус Марија Брандауер (из Сабоовог филма „Мефисто“); аргентински „Пољубиц жена наука“, редитеља Хектора Едуарда Бабенка; западнонемачки „Горка жетва“, који је режирала пољски редитељ Агнешка Холанд; совјетски „Иди и гледај“, најбољи филм Московског фестивала, редитеља Елена Климова; дистрибуцији „Зета филма“, аргентински „Званична верзија“, редитеља Луиса Пуенса; бри-

Радое Буровић, — цртеж

БУДВАНСКО ВЕЧЕ

У организацији Културног центра у хотелу „Авала“ 19. априла одржаће се забавно-хумористичко вече под називом „Будванско вече“.

У програму ће учествовати: женска вокална група „Хармонија“, мушка вокална група „Монте негро“, вокално-инструментални састав „Кадмо“, затим хумористичка група која ће Будву представљати на Данима југословенског хумора.

Улазнице за ово вече могу се набавити на рецепцији хотела „Авала“ по цијени од 1.000 динара у коју је урачуната и конзумација.

Д. Кларић

КОНЦЕРТ СЛИЈЕПИХ УМЈЕТНИКА

ПОВОДОМ 40-ГОДИШЊИЦЕ Савеза слијепих Југославије и 45-годишњице устанка наших народа и народности и Социјалистичке револуције, у Дому културе „Гојко Краповић“ у Будви 24. марта одржан је Концерт слијепих умјетника на коме је наступио Културно-умјетнички ансамбл слијепих Црне Горе. Покровитељи ове приредбе били су СИЗ социјалне и дјечје заштите — Будва, ООУР хотели „Бечићка плажа“, ООУР хотели „Свети Стефан“, ООУР хотели „Словенска плажа“, „Зета филм“ — Будва и Културни центар Будва.

В.

ОСТАЛИ ФИЛМОВИ

тански „Поље смрти“, редитеља Роланда Цофеа, носиоца три „Оскара“; амерички „Ит ичица“, редитеља Алена Паркера; америчко-јапански „Мишима“, редитеља Пола Шредера, о контроверзном јапанском књижевнику; и амерички филм „Повратак у будућност“, редитеља Роберта Земекиса. — Филм Акира Куросаве „Ран“ („Хаос“) је био ван конкуренције.

Као што се види југословенски новинари, у десет најбољих нијесу узели неке познате филмове, који су имали великог успјеха код гледалаца широм свијета, као што су амерички вестерни „Сил верадо“, редитеља Лоренса Каздана дистрибуција „Зета филм“ и „Бледолики јахач“, режији и главној улози Кlinta Иствуда, амерички „Котон клуб“, редитеља Франсиса Кополе, амерички „Одисеја 2010“, редитеља Питера Хајемса, и британски „Пут за Индију“, славног Дејвида Лина.

Значајна филмска манифестација, која се одржава у наставку ФЕСТ-а, је XVI филмска парада са програмом оје

чјих филмова, на којој ће бити приказано 20 филмова из 13 земаља. Највише је совјетских и источно-њемачких филмова (3), затим чехословачких и бузарских (по 2); а по један филм је кинески, румунски, пољски, мађарски, индијски, фински, дански, норвешки и југословенски. Југославију ће заступати филм „Држање за ваздух“, редитеља Здравка Шотре, којим ће Фестивал бити отворен. Фестивал ће затворити филм који Пионирски жири буде изабрао као најбољи. Жири додјељује пет награда: Гранд прикс — Плакета УНИЦЕФ-а за најбољи филм, Статуета „Кекец“, Диплома „Кекец“, Диплома Дома Пионира за најљепшу поруку филма, и Диплома Дома пионира за најбољи филм по оцијени публике (дјеце).

Као на правом фестивалу, одржаће се изложба „Плакат за дјечји филм“, изводиће се музика из најпознатијих дјечјих филмова, и одржати Округли сто са темом „Филм — саставни дио живота младих“.

Милан Н. Новичић

АНЕГДОТЕ ИЗ НОР-а

ПРИЗНАЊЕ НОГАМА

На питање шта ће радити послије рата, ако останне жив, борац Прве крајишке бригаде Миле Кеџман скромно је изјавио:

— Вјеровали или не, нећу жељети никакав чин или положај. Тражићу осредњи посао од којег ћу моћи да живим, али ћу купити најбољи јастук да га подмећем под ноге. Јер, имајући у виду куда ме је све водила ова луда глава, ни до сада не бих био жив да ми није хитрих и издржљивих ногу.

РЕЗЕРВА У СТОМАКУ

Борац Треће крајишке бригаде Перо Латинковић био је прилично тожазан, па су га другови због тога често задири кивали.

— Зашто си се тако убојио? Ето, стомак ти је као у буржуја! — добади му један друг.

— Маните се другови, приче, — одврати Перо — боље је имати резерву у стомаку него је носити у торби, на леђима!

ФУДБАЛ

СЛАБ
СТАРТ
„БУДВЕ”

ФУДБАЛЕРИ „БУДВЕ” слабо су стартовали у наставку првенства у Црногорској лиги. Послије пораза у првом колу пролећног дијела шампионата и „ремија” у другом колу, јесењи шампион је морао прво мјесто на табели препустити екипи „Зете”.

Будвани су у првом колу наставка били гости екипи из Голубоваца. Био је то дерби кола, у којем је екипа „Зете” била боља и заслужено победила истинитим минималним резултатом од 1:0. Но, није пораз у Голубовцима против изванредне екипе „Зете” толико заболео као не ријешен резултат на стадиону Лугови против колашинског „Горштак”. Будвани су били апсолутни фаворити у овом сусрету и очекивала се сигурна победа и два нова бода која су овај тим могла задржати на првом мјесту. Но, пролећни дерби пред својом публиком није успио. Нешто добра екипа „Горштак”, а нешто и веома лош терен који је личио на праву калугу учинили су да домаћин освоји само бод. Треба истаћи да је Будва била тим који је имао игру током цијелог сусрета, ње ни фудбалери су непрестано атаковали према голу Мирановића, али су били веома неефикасни и смушени пред противничким голом. Све акције домаћина добра одбрана гостију прекидала је испред свог шеснаестерца.

Будва је губитком једног бода знатно умањила шансе да се пласира у другу лигу, али још увијек је рано за било какве прогнозе. Има још доста до краја, али уколико Будвани наставе са оваквом игром екипе „Зете” и „Ибра” ће одмаћи.

У сусрету са „Горштак” „Будва” је наступила у сљедећем саставу: Вуковић, Круничкић, Челић, Томовић, Божовић, Мало вразић, Николић, Радош, Думичић, Д. Цвијовић, М. Цвијовић, Вујовић (Чучка). Утакмицу је посматрало око 800 гледалаца, а судио је Милутин Шкатарић из Тузи.

С. Г.

ОДБОЈКА

ВЕЛИКИ ПЛАНОВИ

ОДБОЈКАШИ „АВАЛЕ” спремно дочекују почетак пролећног дијела првенства у Републичкој одбојкашкој лиги. Главни задатак који се поставља пред њих је задржати прво мјесто освојено у јесењем дијелу, по могућности без иједне изгубљене утакмице, затим освојити Куп Црне Горе, а уједно што боље се припремити за квалификације за улазак у Другу са везну лигу, које ће се одржати у мају мјесецу.

Због великих обавеза које их очекују одбојкаши „Авале”, већ од почетка јануара припремају се у Будви, дио су обавили и у Пакрацу. Клуб је ангажовао и познатог одбојкашког стручњака проф. др Драга Томића као стручног сарадника клуба, који је својим знањем и искуством у многоме помогао тренеру Драгану Клапићу.

Од почетка припрема па до данас одбојкаши „Авале” су одиграли велики број пријатељских утакмица и то — са ОК „Металац” у Сиску, у Славонском Броду са „Радничким”, у Загребу са „Новим Загребом”, у Дарувару са „Даруваром”, у Пакрацу са „Папук-Пакрацом”, затим на турниру у Бару са „Прибојем”, „Партизаном” из Ваљева, „Путевима” из Пријепоља, „Морнарем” из Бара. Потом слиједи серија од пет утакмица са одбојкашима из Лајковца који су се налазили у Будви на припремама. Сваке седмице одбојкаши „Авале” одмјеравају снагу са одбојкашима „Будућности” из Титограда.

Тренер Клапић на располагању има 14 одбојкаша који равноправно конкуришу за први тим. Поред старијих играча који годинама чине ослонац у игри својим радом и талентом наметнули су се и млађи играчи на које клуб може да рачуна у наставку првенства.

— Право задовољство је тренирати и играти у „Авали”. Са пуно пажње и разумијевања прихватили су нас старији играчи. Ниједног тренутка нисам осјетио никакву завист од старијих играча, премда се ми млађи играјући трудимо да заузмемо мјесто у првој постави — каже Цветко Пајковић, ше снаестогодишњи момак који се својим радом најозбиљније наметнуо тренеру првог тима.

Послије овако озбиљних и амбициозних припрема, нема разлога да сумњамо и у добре резултате одбојкаша „Авале”.

Д. К.

КОШАРКА

БЛИЖИ СЕ КРАЈ ТАКМИЧЕЊА у јединственој кошаркашкој лиги Црне Горе, а играчи „Моргена” бију битку за сваки бод како би се и идуће године такмичили у републичкој лиги. У посљедња три кола кошаркаши су претрпјели три пораза и то од цетињског „Ловћена” у Будви, од „Рудар” у Пљевљима и као домаћини од „Улциња”.

ОПСТАТИ
У
ЛИГИ

Не треба међутим сумњати у то да ће ови врли једни момци на крају сачувати статус лигаша, што је и био главни циљ клуба прије самог почетка такмичења.

Треба поздравити, а уједно и подржати напоре кошаркашких занесених за омасовљевање и унапређење квалитета овога спорта у граду. Може се примјетити да се овај клуб у свом раду сусреће са доста објективних као и субјективних тешкоћа. Највећи проблем у раду клуба је питање стручног кадра, како за рад са првим тимом тако са млађим категоријама. Сама чињеница да је у току првенства у клубу дошло до смјене тренера довољно говори о том проблему.

Најважније је да људи који воде кошаркашки клуб ниједног момента у први план нису поставили побједу по сваку цијену. Зато треба имати само мало стрпљења и разумијевања за тешкоће, вјеровати садашњем стручном раду као и заљубљеницима који воде овај клуб и, вјерујемо, резултати ће доћи.

Д. Клапић

ЦАРЕВИЋ ЈОВАН — замјена стана, 87 квадратних метара у Котору за одговарајући стан у Будви. Обавјештења на телефон: 22-182 Котор, Шкалари Ц-36.

ОГЛАС

Колор-фотографије за све врсте личних исправа: лична карта, пасош, возачка дозвола и сл. можете добити код ФОТО-ШУЉАКА за само десет минута.

ПОЗИВ
НА
САРАДЊУ

У ЖЕЉИ ДА наш лист постане јавна трибина свих радних људи и грађана и да у њему буду заступљени сваки кутак наше општине, а с обзиром да сада у њему ради професионално само једно лице, и ова три спољна сарадника, Редакција сматра за потребно да укаже на могућност сарадње.

Лист „Приморске новине” нема професионалних дописника из радних организација и мјесних заједница и услова, што значи да се сарадња заснива на аматерској основи. Зато позивамо све читаоце, нарочито младе, који имају смисла и вољу за новинарством, да нам шаљу прилоге из свих области живота и рада и из свих сре-

дина. Радо ћемо прихватити и предлоге, примједбе и сугестије читалаца — све што може допринијети да лист буде садржајнији и интересантнији.

Што се тиче тема — то су, најкраће речено, све активности из живота и рада, почев од најмањег засека до највећег радног колектива, укључујући и рад друштвено-политичких организација, позитивне и негативне примјере, његовање револуционарних традиција, културно-забавне и спортске активности, радне и друге акције... Потребна нам је сарадња и зумориста, ликовних уметника, фоторепортера и других стваралаца. Дакле, сваки читалац у „Приморским новинама” може да буде сарадник из било које области којој лист третира, наравно, под условом да су прилози актуелни, садржајни и објективни.

Такође позивамо грађане да у листу дају огласе о смрти, захвалнице, да постављају питања и траже одговоре на све оно што их интересује, а што је Редакција у могућности да одговори.

IN MEMORIAM

СТЕВО Ф. СТАНИШИЋ

Из плејаде оних који су из ране младости приступили напредном покрету и са пушком у руци донијели нам слободу, нестало је још један наш суграђанин.

Послије краће и тешке болести, неумољива смрт је отргла из наших редова Стева Филипова Станишића.

Стево Станишић свој животни пут завршио је у 65-ој години живота. Када је 1941. године букнуо устанак, Стево се, као двадесетједногодишњи младић латио оружја, и од првих борбених акција истрајао све до ослобођења земље.

Био је борац прослављене Четврте црногорске ударне бригаде и крварио на борилиштима. Рањен је у борби на Бродареву, а последице задатку враћен на илегални рад у позадини. Одговарао је за политички рад на терену, организовао је формирање народноослободилачких одбора, хелија СКОЈ-а и народне омладине.

Као борац Ловћенског одреда, прекаљени ратник и илегалац, стечено искуство преносио је на млађе, што је за њих било драгоцјено.

Послије ослобођења радио је у служби Државне безбједности и све постављене задатке савјесно извршавао. Носилац је више ратних и мирнодопских одликовања. Сахрањен је у присуству сабораца и великог броја грађана Будве и других мјеста, 11. марта 1986. године, на гробљу у свом родном селу Станишићима код Будве.